

Sygn. akt: I C 595/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2021 roku w Człuchowie

na rozprawie sprawy z powództwa D. K. (1) i Ł. P. (1)

przeciwko (...) / S

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) / S na rzecz powódki D. K. (1) kwotę 35.361,80zł (trzydzieści pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2018 roku do dnia zapłaty,
- w pozostałym zakresie powództwo D. K. (1) oddala,
- zasądza od pozwanego (...) / S na rzecz powódki D. K. (1) kwotę 2.063,42zł (dwa tysiące sześćdziesiąt trzy złote czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- zasądza od pozwanego (...) / S na rzecz powoda Ł. P. (1) kwotę 25.000zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2018 roku do dnia zapłaty,
- w pozostałym zakresie powództwo Ł. P. (1) oddala,
- orzeka, że koszty procesu w sprawie z powództwa Ł. P. (1) znoszą się wzajemnie.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt: I C 595/19

UZASADNIENIE

P. D. K. (1) oraz Ł. P. (1), reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli pozew przeciwko G. I. A/S z siedzibą w D. o zasądzenie od strony pozwanej

- na rzecz **powódki D. K. (1) kwoty 65.000 zł.** tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią matki A. P. w wypadku komunikacyjnym z dnia 24.06.2018 r. oraz kwoty 521,80 zł. tytułem kosztów pogrzebu

wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 listopada 2018 r. do dnia zapłaty

- na rzecz **powoda Ł. P.** kwoty **65.000 zł** tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią matki A. P. w wypadku komunikacyjnym z dnia 24.06.2018 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

Powodowie wnosili również o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie po 5.400 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 24 czerwca 2018 r. na trasie DK-22 B.-U. doszło do zdarzenia drogowego. Kierujący pojazdem marki M. o nr rej. (...) z nieustalonych przyczyn zjechał na przeciwległy pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym z przeciwnego kierunku pojazdem marki O. o nr rej. (...). W wyniku zderzenia, na skutek doznanych obrażeń śmierć poniosła A. P..

Jak wynika z pozwów A. P. była matką D. K. (1) oraz M. P. Powodowie podkreślali, że pojazd sprawcy zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wykupione w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, że zgłosili, stronie pozwanej szkodę oraz wnieśli o zapłatę zadośćuczynienia w związku ze śmiercią A. P.. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym pozwana, za pośrednictwem (...) sp. z o.o., który w ramach prowadzonej działalności prowadził likwidację szkody, przyznała na rzecz powodów kwoty po 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W zakresie roszczenia o zapłatę odszkodowania odmówił wypłaty.

Powodowie pismem z dnia 17 października 2018 r., reprezentowani przez (...), (...) SA zgłosili roszczenie w kwocie 120.000 zł. tytułem zadośćuczynienia oraz powódka D. K. (1) domagała się 521,80 zł. tytułem zwrotu poniesionych kosztów związanych z pogrzebem. Decyzją z dnia 26 października 2018 r. (...) sp. z o.o. nie uznała dalszych roszczeń powodów ponad wypłaconą kwotę 35.000 zł. na rzecz każdego z powodów. W pozwie podkreślano, że zmarła A. P. miała w dacie wypadku 48 lat, a powodowie z dniem wypadku stracili matkę, przyjaciółkę, powierniczkę, z którą byli bardzo związani. Powódka D. K. (1) podkreślała, że jej ojciec zmarł gdy miała 3 lata więc matka była najważniejszą osobą w jej życiu. Od wczesnych lat dzieciństwa otaczała ją miłością i opieką. Powódka zawsze wiedziała, że może liczyć na jej pomoc i dobrą radę. Podkreślała, że bardzo ją kocha, chciałaby się nią zobaczyć chociaż ostatni raz, tak bardzo jej jej brakuje. Ma żal do Boga, bo najpierw odebrał jej ojca, którego nawet nie pozwoił jej poznać, a teraz nagle zabrał jej mamę. Powódka nie pogodziła się z jej śmiercią, tęskni za nią. Bardzo często ją wspomina, ogląda zdjęcia. Do dnia dzisiejszego dręczą ją koszmary senne, wybudza się z płaczem. Nie pogodziła się z jej odejściem, ma żal do sprawcy wypadku. Strata matki wpłynęła negatywnie na jej kondycje psychiczną, zamknęła się w sobie, nie potrafi poradzić sobie z odejściem w wyniku śmierci najbliższego członka rodziny.

Powód Ł. P. (1) podkreślał, że brakuje mu jej śmiechu głosu i wszystkiego co było z nią związane. Czuje niedosyt i pustkę w sercu, która pozostanie na długie lata. Podkreślał, że był bardzo związany z matką, zawsze znajdował dla niej czas, chętnie jej pomagał, nawet wówczas gdy praca powoda wymagała dużej dyspozycji. Wiedział, że mógł liczyć na jej wsparcie, dobrą radę i chciał w ten sposób odwdziżyć się za pomoc jaką otrzymał od mamy. Podkreślał, że była radosną, pełną energii i dobrego nastawienia do życia kobietą. Po stracie matki życie powoda zmieniło się, stracił przyjaciółkę, powierniczkę, której nikt nie będzie w stanie zastąpić. Nie pogodził się z jej śmiercią, bardzo żałuje, że nie zdążyła poznać swojego wnuka.

Powodowie wskazali, że podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 446 § 4 k.c., że roszczenie stanowi kompensatę doznanej krzywdy, nie ma na celu wyrównywać straty poniesionej przez członków najbliższej rodziny zmarłego, lecz ma pomóc dostosować się do nowej sytuacji.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska podkreślono, że okolicznością niesporną między stronami jest fakt, że w dniu 24 czerwca 2018 roku kierujący pojazdem marki M. o nr rejestracyjnym (...) uderzył w pojazd, którego pasażerem była wówczas A. P.. Na skutek zdarzenia A. P. zmarła.

Pozwany przyznał, że był ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia. Po otrzymaniu zgłoszenia szkody powodów i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 30 sierpnia 2018 r. pozwany uznał roszczenie na kwotę po 35.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Pozwany podkreślił, że powódka D. K. (1) nie zamieszkiwała razem z matką w jednym gospodarstwie domowym, albowiem kilka miesięcy przed zdarzeniem wyjechała zarobkowo do siostry do Szwecji. Przed zdarzeniem założyła własną rodzinę, Odpowiadając na roszczenie powoda Ł. P. (1) podkreślono, że przed zdarzeniem powód również nie zamieszkiwał razem z matką w jednym gospodarstwie domowym, albowiem założył wcześniej własną rodzinę.

Pozwany podkreślał, że w związku z powyższym częstotliwość kontaktów rodzinnych była ograniczona do wspólnego spędzania świąt. Zauważono, że powodowie nie przedstawili żadnej dokumentacji medycznej na wykazanie podjęcia leczenia psychiatrycznego lub uczestnictwa w sesji terapeutycznych u psychologa. Brak jest dowodów aby przyjmowali środki farmakologiczne. Strona nie negowała subiektywnego poczucia krzywdy odczuwalnej przez powodów, w ocenie pozwanej relacje rodzinne nie wykraczały poza standardowe relacje w rodzinie, której członkowie prowadzą osobne gospodarstwa domowe.

Podkreślono, że ustalając kwotę zadośćuczynienia pozwana wzięła pod uwagę rozmiar krzywdy jaki jest typowy dla charakteru zdarzenia, relacje rodzinne jakie istniały przed zdarzeniem i po zdarzeniu w oparciu o przedstawione dokumenty i oświadczenia powodów oraz świadków, w tym intensywność i częstotliwość kontaktów ze zmarłą.

Jednocześnie zakwestionowano ponoszenie wszelkich kosztów związanych z pogrzebem, podkreślając, że powódka dochodzi roszczeń z tytułu zakupu więcej niż jednej sztuki odzieży. Wskazano, że obowiązek zwrotu kosztów pogrzebu na podstawie art. 446 § 1 k.c. obejmuje zwrot kosztów bezpośrednio związanych z pogrzebem (jak przewóz zwłok, nabycie trumny, zakup miejsca na cmentarzu) jak również zwrot wydatków, odpowiadających zwyczajom danego środowiska.

Zwrócono uwagę, że rozmiar krzywdy wywołanej śmiercią osoby bliskiej wpływają wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią, poczucie osamotnienia i pustki, intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rola w rodzinie pełniona przez osobą zmarłą, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem śmierci osoby bliskiej, wiek pokrzywdzonego i jego zdolność do zaakceptowania nowej rzeczywistości oraz umiejętność odnalezienia się w niej. Powołano się również w tym zakresie na orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, zaznaczając, że wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, a zwłaszcza stopnia i czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych.

Pozwany nie podzielił również poglądu powodów w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych, podkreślając, że zasądzenie odsetek od ewentualnie zasądanego zadośćuczynienia powinny być przyznane od dnia wyrokowania, albowiem art. 446 § 4 k.c., nie czyni wyłomu w zasadzie, że sąd ocenia stan sprawy według chwili orzekania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2018 r. na trasie DK-22 B.-U. kierujący pojazdem marki M. o nr rej. (...) z nieustalonych przyczyn zjechał na przeciwległy pas ruchu doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym z przeciwnego kierunku pojazdem marki O. o nr rej. (...). W wyniku zderzenia pojazd marki O. zjechał do przydrożnego rowu i w konsekwencji przedmiotowego zdarzenia śmierć poniosła A. P. i T. K..

bezsporne, akt oskarżenia k. 20-25 ,

A. P. była matką powodów D. K. (1) i Ł. P. (1).

bezsporne,

Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wykupione w pozwanym zakładzie ubezpieczeń G. I. A/S.

bezsporne

P. działając przez pełnomocnika zgłosili stronie pozwanej szkodę oraz wniesli o zapłatę zadośćuczynienia w związku ze śmiercią A. P. w wyniku wypadku z dnia 24.06.2018 r. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym pozwana, w piśmie z dnia 30 sierpnia 2018 r., przyznała na rzecz powódki D. K. (1) kwotę 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia a na rzecz powoda Ł. P. (1) kwotę 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód: pisma stron k. 27-35

W chwili śmierci poszkodowana – A. P. miała 48 lat, była uczynną i ciepłą osobą, wspierała dzieci, zajmowała się domem. Była ogniwem, które spajało całą rodzinę. Okazywała swoim dzieciom dużo miłości i pomocy, dawała im dużo wsparcia psychicznego i finansowego. Również powodowie udzielali jej pomocy w życiu codziennym jak i wsparcia finansowego.

bezsporne, ponadto dowód; zeznania świadka MJ. G. k. 176, zeznania powódki D. K. k 187v, Zeznania powoda Ł. P. k. 186v- 187

Powódka D. K. (1) była bardzo zżyta z mamą A. P.. Pomimo to że mieszkała już poza domem rodzinnym, to jednak pozostawała z nią w stałym, bardzo częstym kontakcie. Jak tylko mogła odwiedzała dom rodzinny aby pomóc mamie w gospodarstwie. Jeździły razem na grzyby, jagody. Często razem jeździły na zakupy, powódka zawoziła mamę do lekarza. Powódka nie tylko często odwiedzała mamę osobiście, ale też często do niej dzwoniła.

dowód: zeznania powódki D. K. k. 148v-149, zeznania świadka M. K. k. 158-159 zeznania świadka MJ. G. k. 175v-176 zeznania powoda Ł. P. k. 186v-187

D. K. (1) bardzo przeżyła śmierć mamy. Aktualnie mieszka w domu rodzinnym, gdzie wszystko ją jej przypomina. Często odwiedza jej grób, raz dwa razy na tydzień. Zdarza jej się przebywać przy grobie mamy godzinami. Utrata tak bliskiej osoby spowodowała, że nie ma ochoty na spotkania towarzyskie. Nadal ma problemy ze spaniem, płacze po nocach. Nie potrafi sobie poradzić z tą śmiercią, coraz częściej, na skutek sugestii bliskich, myśli że powinna skorzystać z pomocy psychologa.

dowód: zeznania powódki D. K. k. 148v-149, zeznania świadka M. K. k. 158-159 , zeznania świadka MJ. G. k. 175v-176 zeznania powoda Ł. P. k. 186v-187

Ł. P. (1) miał również bardzo dobry kontakt z mamą. Często ją odwiedzał pomagał jej. Pomagał jej przy kurach, świniach, wyrabiał drzewo na opał. Jeździł z mamą na zakupy, grzyby, jagody. Zawoził ją do urzędów jak była taka potrzeba. Jak pracował za granicą to miał z nią częsty kontakt telefoniczny.

dowód: zeznania powódki D. K. k. 148v-149 zeznania świadka M. K. k. 158-159, zeznania świadka MJ. G. k. 175v-176, zeznania powoda Ł. P. k. 186v-187

Ł. P. (1) bardzo przeżył śmierć mamy, bardzo płakał, był załamany, zmienił się. Często wspomina zmarłą, przypomina sobie drobiazgi, zdarzenia które łączyły go z mamą. Często odwiedza grób mamy, co najmniej raz dwa razy w miesiącu. Brakuje mu jej śmiechu, wspólnych prac, wyglupów ponieważ wie że to już nie wróci. Po śmierci mamy co raz częściej pije alkohol, czasami zdarza się, że dzień za dniem.

dowód: zeznania powódki D. K. k. 148v-149 zeznania świadka M. K. k. 158-159, zeznania świadka M.J. G. k. 175v-176

Po śmierci A. P. relacje między członkami jej najbliższej rodziny się znacznie posuły, narasta konflikt, który doprowadza do tego, że pomiędzy jej dziećmi dochodzi do kłótni i awantur.

bezsporne

W związku ze śmiercią mamy powódka D. K. (1) zakupiła odzież na pogrzeb. W tym celu kupiła obuwie za kwotę 146 zł oraz spodnie, koszule i koszulkę za kwotę 195,80 zł.

dowód: faktura k.11,12

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie stan faktyczny przedstawiony przez powodów nie był z zasadzie kwestionowany przez stronę pozwaną. Strona pozwana podkreślała, jednak, że relacje powodów ze zmarłą nie wykraczały poza standardowe relacje w rodzinie. Zaprzeczono aby powodów ze zmarłą łączyły tak bliskie więzi rodzinne na które powoływali się powodowie, jak i zakwestionowano wysokość żądanego zadośćuczynienia.

W przedmiotowych sprawach, w których powodowie dochodzili zadośćuczynienia za ból i cierpienie po utracie osoby najbliższej, nie jest sporna podstawa odpowiedzialności pozwanego. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo Ubezpieczeniowe G. I. A/S podjęło decyzję o częściowym uwzględnieniu roszczeń powodów. W niniejszej sprawie konsekwentnie kwestionowano wysokość dochodzonych przez powodów świadczeń.

W ocenie Sądu przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w stosunku do D. K. (1) co do kwoty 35.000 zł, w stosunku Ł. P. (1) co do kwoty 25.000 zł. tytułem zadośćuczynienia oraz powództwo powódki co do kwoty 361,80 zł. z tytułu poniesionych kosztów pogrzebu.

Zgodnie z art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Zgodnie z treścią art. 36 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U z 2003r. nr 124, poz. 1152) odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej, która jednak nie może być niższa niż określona w tym przepisie dolna granica. Granice odpowiedzialności ubezpieczyciela zakreśla więc zakres odpowiedzialności sprawcy szkody – składniki szkody i zasada odpowiedzialności są tak samo określane jak przy ustalaniu obowiązku odszkodowawczego jej sprawcy. Stosunek wynikający z umowy ubezpieczenia OC ma bowiem charakter akcesoryjny wobec cywilnoprawnego stosunku odszkodowawczego, jaki może zaistnieć pomiędzy sprawcą szkody a poszkodowanym, z tym że co do zasady zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela nie może być wyższy od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego, tj. dłużnika z bezpośredniego stosunku zobowiązaniowego (porównaj: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 roku – OSNC z 2004 roku, nr 4, poz. 51 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 września 2003 roku I ACa 452/2003 Lex Polonica Maxima).

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt zawarcia przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń oraz posiadacza samochodu marki M. o nr rej. (...) umowy ubezpieczeniowej, dotyczącej odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone ruchem pojazdów mechanicznych, a także zaistnienia zdarzenia drogowego w okresie obowiązywania tej umowy.

Dochodzone w niniejszej sprawie należności obejmowały roszczenia powodów o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę i powódki z tytułu poniesionych kosztów pogrzebu.

Sąd orzekł na podstawie art. 446 § 4 k.c. k.c., zgodnie z którym sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz na mocy art. 446 § 1 k.c. na mocy którego Sąd może przyznać stronie odszkodowanie z tytułu poniesionych kosztów pogrzebu.

Wskazać należy, co podkreślały strony, że użyte w ww. przepisie pojęcie „suma odpowiednia” nie zostało w żaden sposób określone w przepisach kodeksu cywilnego. W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i sądów apelacyjnych wskazane zostały kryteria, które należy uwzględnić przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć charakter przede wszystkim kompensacyjny, dlatego jego wysokość nie może ograniczać się do zapłaty sumy symbolicznej, a stanowić powinno odczuwalną wartość ekonomiczną. W każdym przypadku należy rozpatrywać sprawę indywidualnie, uwzględniając doznaną krzywdę pokrzywdzonego, na którą składa się cierpienie fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych w związku z cierpieniem po utracie bliskiej osoby. W związku z powyższym w danej kategorii spraw nie można posługiwać się szablonami czy sztywnym schematem. Ustalając wysokość zadośćuczynienia należy uwzględnić wszystkie okoliczności odzwierciedlające doznaną krzywdę, a w szczególności nasilenie cierpienia. Jednak suma odpowiednia musi być również w tym znaczeniu, że winna być utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadającym aktualnym normom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z 22 kwietnia 1985; II CR 94/85, nie publikowany, wyrok SN z 9 stycznia 1978; OSNC 1978/11/210, wyrok S.A. w Białymstoku z 9 kwietnia 1991r. OSAiSN 1992/5/50, wyrok S.A. w Katowicach z 3 listopada 1994r. OSA 1995/5/41).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości okoliczność, że powodowie należą do osób bliskich poszkodowanej. Z zebranego materiału dowodowego wynika także jednoznacznie, że A. P. i powodów łączyła silna, bliska więź. Zdaniem Sądu powodowie D. K. (1) i Ł. P. (1) byli emocjonalnie związani z matką A. P.. Jej śmierć była dla nich wielką tragedią życiową, bardzo ją przeżyli, wywołała u nich poczucie pustki (zeznania powodów). Z ich zeznań wynika wprost, że nie pogodzili się z jej śmiercią, stale ją wspominają, często odwiedzają jej grób. Podkreślali, że mogli zawsze liczyć na wsparcie mamy, z którą byli w częstym osobistym lub telefonicznym kontakcie. Nie ulega wątpliwości, że silnie odczuli tragedię związaną z jej przedwczesną śmiercią. Postępowanie dowodowe wykazało niewątpliwe, że wspierali się wzajemnie i pomagali sobie. Pomagali sobie finansowo, zawsze mogli liczyć na jej pomoc i wsparcie. W ocenie Sądu zeznania powodów i świadków były bardzo wiarygodne, szczere. Bez wątplenia nie było żadnych dowodów przeciwnych, które kwestionowałyby więź powodów z mamą jak i ich stan po jej śmierci. Bez wątplenia powodowie, jako młodzi ludzie zostali pozbawieni wsparcia najbliższej im osoby, na którą zawsze mogli liczyć, która nigdy nie odmówiła mu pomocy, wspierała ich, rozwesela w trudnych chwilach.

Podkreślić jednak należy, że ocena kryteriów decydujących o wysokości zadośćuczynienia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Dlatego konfrontacja danego przypadku z innymi może dać Sądowi jedynie orientacyjne wskazówki, co do poziomu odpowiedniego zadośćuczynienia. W każdej sprawie występują szczególne, właściwe tylko dla niej, okoliczności faktyczne. Natężenie doznanych krzywd zależy od indywidualnych cech poszkodowanego, dlatego okoliczności wpływające na wysokość zadośćuczynienia, podobnie jak kryteria ich oceny, powinny być rozważane indywidualnie wobec konkretnej osoby pokrzywdzonego, bez względu na wysokość zadośćuczynienia zasądanego w innej sprawie. Nie da się bowiem w wymierny sposób ocenić, czy doznana przez osobę krzywda, nawet przy podobnych doznaniach i sytuacji osobistej, jest większa, czy mniejsza niż krzywda doznana przez inną osobę na rzecz, której w innej sprawie zasądzono odpowiednie świadczenie. Nadto skromny poziom życia danego środowiska czy danej rodziny nie może mieć znaczenia podczas ustalania wysokości zadośćuczynienia za cierpienia spowodowane śmiercią bliskiej osoby (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011r., III CSK 279/2010).

Każdy z powodów niewątpliwie doznał poczucie bólu, krzywdy, jednakże każdy inaczej przeżył tę śmierć i dla każdego wywołała ona inne skutki. Z materiału dowodowego wynika, że D. K. (1) nadal bardzo odczuwa brak matki. Zarówno z jej zeznań jak i zeznań świadków wynika, że nie radzi sobie z sytuacją pozostania w domu rodzinnym, ponieważ w miejscu tym wszystko przypomina jej mamę. Nadal nie śpi, płacze nocami. Nie potrafi funkcjonować normalnie,

rozważa konieczność skorzystania z pomocy psychologa (por. zeznania powódki k. 186v). Okoliczność ta nie budzi wątpliwości Sądu, wynika ona nie tylko z zeznań powódki, ale także potwierdzili ją świadkowie. (dowód: zeznania świadka M. K. k. 158-159, zeznania świadka J. G. k. 175v-176).. Bezsprzecznie nagła śmierć matki była dla niej przeżyciem, powodującym ogromne, długotrwałe przygnębienie i pustkę, które wpływa nadal na jej życie.

Z zeznań powoda Ł. P. (1) wynika, że śmierć mamy nie wpłynęła na jego zdrowie powoda, jednakże psychicznie ciągle jest mu jej brak (por. zeznanie powoda k. 187). Pomimo, że powód twierdzi, że śmierć mamy nie wpłynęła na jego zdrowie, to z relacji świadków wynika, że nie radzi sobie, ucieka od problemów nadużywając alkohol (por. zeznania J. G. k. 176).

W ocenie Sądu zeznania powodów i świadków są wiarygodne, logiczne, tworzą wspólną całość. Drobne rozbieżności nie dyskwalifikują poszczególnych zeznań. Zarówno powodowie jak i świadkowie są w większości członkami rodziny zmarłej, mają stały ze sobą kontakt.

W ocenie Sądu ustalone w sprawie okoliczności przemawiały za przyjęciem, iż adekwatnymi kwotami zadośćuczynienia pieniężnego były odpowiednio dla powódki D. K. (1) 70.000 zł., a dla Ł. P. (1) 60.000 zł. Jednakże przy uwzględnieniu, że na rzecz powódki pozwany wypłacił już kwotę 35.000 zł., Sąd zasądził na jej rzecz kwotę 35.000 zł., a uwzględniając, że na rzecz Ł. P. (3) wypłacono 35.000 zł. Sąd zasądził kwotę 25.000 zł. W pozostałym zakresie dotyczącym wysokości kwot zadośćuczynienia powództwa D. K. (1) i Ł. P. (1) zostały oddalone.

Sąd również uwzględnił roszczenie powódki co do kwoty 361,80 zł. z tytułu poniesionych kosztów związanych z przygotowaniem do pogrzebu i zakupem odzieży. Brak jest podstaw do kwestionowania przedstawionych faktur. Roszczenie powódki oparte jest o art. 446 § 1 k.c. Osoba odpowiedzialna za śmierć poszkodowanego zobowiązana jest do zwrotu kosztów pogrzebu osobie, która je poniosła w granicach kosztów przyjętych w grupie społecznej, do której należał zmarły. Koszty pogrzebu obejmują nie tylko koszty samej ceremonii, ale zwrot kosztów bezpośrednio z pogrzebem związanych jak koszty zakupu odzieży żałobnej. Sąd zgodził się ze stanowiskiem strony pozwanej, że powinny być to koszty związane z zakupem jednego kompletu odzieży, dlatego też została uwzględniona tylko faktura za zakup obuwia i jednej sztuki spodni, koszulki i koszuli. W pozostałym zakresie powództwo co do zwrotu kosztów pogrzebu zostało oddalone.

W zakresie terminu wymagalności roszczenia, a co za tym idzie początkowej daty zasądzonych odsetek, Sąd przyjął, że co do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę pozwany winien je uiścić od dnia, w którym upłynął trzydziestodniowy termin do spełnienia świadczenia liczony od doręczenia wezwania. Świadczenie winno być więc wypłacone w terminie wynikającym z art. 817 k.c. i uregulowań zawartych w art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Po upływie 30 dni od zgłoszenia roszczenia występuje więc sytuacja uzasadniająca zasądzenie roszczeń odsetkowych na rzecz powodów (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lutego 2010 roku w sprawie II CSK 434/09).

Nie budzi wątpliwości, iż wszelkie okoliczności faktyczne mające znaczenie dla powstania i oceny wysokości należnego powodom zadośćuczynienia istniały już w dacie zgłoszenia stronie pozwanej szkody, albowiem ubezpieczyciel posiadał odpowiednie instrumenty, aby dokonać odpowiedniej weryfikacji podstaw ustalenia sumy zadośćuczynienia. Biorąc pod uwagę, że pozwany zakończył postępowanie likwidacyjne w stosunku do powodów D. K. (1) i Ł. P. (1) w dniu 30 sierpnia 2018 r. (dowód: pismo z przyznaniem zadośćuczynienia k. 32), odsetki od roszczeń przyznanych ww. powodom należało liczyć od dnia 31 sierpnia 2018 r., albowiem w dacie odmowy wypłaty powodom dalszych kwot wszystkie istotne dla ustalenia wysokości zadośćuczynienia okoliczności winny być pozwanemu znane (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt I ACa 395/19).

W związku z czym zasadnym było uwzględnienie stanowisko powodowa w tym zakresie i zasądzenia odsetek zgodnie z pozwem tj od dnia 17 listopada 2018 r.

O kosztach procesu stron w sprawie z powództwa Ł. P. (1) orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Artykuł ten zezwala na wzajemne zniesienie kosztów procesu w razie częściowego uwzględnienia powództwa. Biorąc pod uwagę charakter sprawy jak i jej wynik w ocenie Sądu uzasadnione było wzajemne zniesienie kosztów procesu.

W sprawie z powództwa D. K. (1) Sąd o kosztach orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., przyjmując, że powódka wygrała w 53 % i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.063,42 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty strony składały się kwoty: 3280 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na koszty strony przeciwnej składała się kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 5400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.